

סיפורה האישי של

הצעירה הטוענת:

רה — היה יהלי בשנת התחמחות האחרונה שלו, לאחר שסיים בהצלחה את לימודי המשפטים. אף עננה קלה לא העיבה את האופק התכול: החתיכה היחידה שפגש, הזניקה את המורל שלו לשחקים.

ארבע שעות מאוחר יותר, היה יהלי אדם שבור: הוא ישב בתחנת המישי-טרה, מואשם על-ידי הצעירה בכך שניסה לאנוס אותה.

היה זה תחילתו של סיוט ממושך, שהגיע לשיאו השבוע, כאשר שש שנים של לימודים ומאמץ ירדו לטמיון: בעקבות הגשת כתב-האישום נגד יהלי — על ניסיון לאנוס וביצוע מעשה מגונה בכוון — החליטה לישכת עורכי-הדין שלא להעניק לו חברות בלישכה עד לאחר שמיעת עדויות התביעה במשפט — וזה, למרות שעמד בהצלחה בבחינות החת-מחות.

יהלי מחה נמרצות. הוא טען כי כתב-האישום מתבסס על דבריה של המתלוננת בלבד — שהם שקר אחד גדול. לדבריו, היא בחורה מופרעת, המנסה לסחוט ממנו כספים. בין-היתר הציע, מאוחר יותר, בעת פתיחת משפטו, תצ' לומים המראים כיצד הוא מחבק את הצעירה, ברחוב, כאשר יצאה מעבודתה — שבוע לפני תחילת המשפט. דחינו — כשנה לאחר ניסיון האנוס שלדבריה ביעצה בה.

לישכת עורכי-הדין סירבה להשתכנע. יהלי לא ויתר, פנה לבג"צ. גם כאן נחל אכזבה. בית-המשפט הגבוה לצדק דחה את עתירתו נגד חלישכת. בשבוע שעבר, כאשר התייצבו בני מחזורו לטקס קבלת התעודות, לא התייצב יהלי עימם. השבוע, לאחר שנפתח המשפט נגדו בבית-המשפט המחוזי בירושלים, פתחה המתלוננת את פיה. זה סיפורה המלא:

י שבתאי שם על השרפרף, בחדר של יהלי, ויהלי ישב על המיטה. הוא אמר: "למה את יושבת שם? אני פה. אל תהיי תינוקת. לא אעשה לך כלום. בואי שבי ליד." ישבתאי על ידו, והוא אמר לי שכשראה אותי לראשונה, משכתי אותו.

פתאום הוא נתן לי דחיפה והשכיב אותי על המיטה. ואמר לי שהוא רוצה

חיה זה בשעת אחר-צהריים מוקדמת, ביום סגריר ירושלמי לפני שנה בדיוק, כאשר עולמו של יהלי כחונן התמוטט עליו בן רגע, בצורה אכזרית.

יהלי (25), ירושלמי, גבה קומה, בעל פנים בחירות וחדות תווים ומצח רחב, לא ידע, אותו רגע, כי הוא נפגש באסור נול. לחיפ — הוא האמין כי הוא הולך לקראת חרפתה מרגשת: דקות ספורות בלבד לאחר שפגש את הצעירה הגבוהה, שחורת חשיער ובעלת הפנים תשומים, האקזוטיים, כבר הצליח לקבוע איתה מנישה לאותו ערב.

הצעיר התכוון בשמחה לקראת ערב

**..לא רציתי לנשק אותו.
וגעלתי ממנו: אם לא
תתני לי, אעשה לך
צלקות בפנים עם בקבוק
שבור, הוא איים עלי."**

של אושר: בן למשפחת מיליונרים — אביו, גיבר הסוכנות היהודית בחו"ל, הוא אחד מעשרי ירושלים, והמשפחה מתגוררת בוילה מקסימה ברחוב שמר-יהו ליון, בלב איזור היוקרה של תבי-

הנאשם

יהלי כחונן, 25, הנאשם בניסיון לאנוס ומעשה מגונה בכוון, הוא בוגר הפקולטה למשפטים, שעמד בשבוע שעבר לקבל את רשיון עורך-הדין שלו — כאשר סירבה לישכת עורכי-הדין לקבלו לשורותיה. עד שיסתיימו עדויות התביעה במשפט. הירושלמי הצעיר וגבה-הקומה, בן למשפחת מיליונרים, מכחיש את האשמה — המבוססת על תלונתה של פקידה ירושלמית (בתמונה מימין, כחיילת — בשירות סדיר, לפני שנה) — מכל וכל טוען שהמתלוננת מופרעת ומנסה לסחוט ממנו.

דיבר בעיקר עם זהבה. לפעמים הוא חיבק אותה. אני לא שמתי לב. אינני רוצה להיכנס לפרטים. אינני רוצה לשקר. אינני זוכרת בדיוק מה הוא אמר לי בחנות. הוא אמר לי שיש לי גוף יפה. ואני נחמדה.

אני בת 20. גרה בירושלים. עובדת במשרד החינוך, ילידת עירק. תתכוונתי רק לבלות איתו במנדט, או בדיסקוטקס אחר, רק בריקודים.

נסיים. היו לי מכנסי ג'ינס עם חגורה. והוא כל הזמן ניסה לפתוח לי את החגורה. וגם, לא נעים לי לומר, הוא הרים לי את החולצה והחזייה למעלה. ניסיתי כל הזמן להוריד את החולצה. והוא ניסה להעלות. מדי פעם הוא התעצבן, ונתן לי מכות.

ניסיתי לדחוף אותו. הוא חזק ממני בהרבה. והוא נשכב עלי. "לא תזוזי מ-

..עורך הדין ניסה לאנוס אותי!"

זאת לא היתה הפעם הראשונה שראיתי אותו. פעם, בטעמון, ראיתי אותו. לא היינו לבד. הוא לא דיבר אלי ישירות. ואני אפילו לא ידעתי את שמו.

נפגשנו בערב, ליד אלסקה, מפני שזה

**..הוא הכניס לי סטירות
ואגרופים וניסה לחנוק
אותי. היו לו עיניים של
לא נורמלי."**

קרוב למנדט. אינני זוכרת באיזה שעה. אמרתי ליהלי: "בוא, נלך למנדט". הוא אמר: "תראי, למנדט אני לא רוצה ללכת. כי רבתי עם טרבולוס. אחד השותפים במנדט". במקום זה, הוא הציע לי ללכת לדירה שלו כדי לשתות משהו.

אמרתי לו שלדירה שלו אני בשום פנים לא באה. אמרתי: "הבטחת למנדט ואני הולכת למנדט. אני לא מכירה אותך. למי שאני רוצה, אני הולכת. למי שאני לא רוצה, אינני הולכת לדירה. אני לא מעוניינת ללכת לדירה של מישהו שאני לא מכירה."

הוא אמר לי שאני סתם מתעקשת: (המשך בעמוד 26)

כאן, הוא אמר לי, "עד שתשכבי איתי." וניסה לתוריד את המכנסיים.

הייתי כמעט בלי חכרה. התחננתי אליו: "תרחם עלי." אבל היו לו עיניים כאילו הוא לא-נורמלי. חשבתיו שהוא פסיכי. ממש פחדתי ממנו.

בסוף הצלחתי לברוח ממנו. פתחתי את הדלת. היא היתה סגורה, אבל אינני זוכרת אם היתה נעולה. אני חושבת שהיתה נעור לה. ברחתי לכביש. עם שיער פרוע, ו-חייה פתוחה.

פ גשתי את יהלי בפעם הראשונה בחיי כמה שעות לפני כן, באותו יום אחרי הצהריים.

הייתי עם חברה שלי, זהבה, בחנות פרחים. יהלי ניגש. הוא הכיר אותה. הוא ניגש לה בלתי-ואחר-כך שאל אותה: עלי: "מי זאת?" זהבה עשתה בינינו הכרה. ויהלי שאל אותי אם אני מוכנה לבוא איתו בערב למנדט.

הסכמתי. שאלתי את זהבה אם הוא בחור נחמד, והיא אמרה לי: "אין לך מה לפחד. הוא לומד משפטים. הוא עומד להיות עורך-דין."

עמדנו שם כעשר דקות. רוב הזמן יהלי

השם מוסווה.